

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

21 december 2000

GEDACHTEWISSELING

**over de jaarlijkse schriftelijke verslaggeving van de Vlaamse regering aan het Vlaams Parlement
en de Kinderrechtencommissaris omtrent de implementatie van het VN-verdrag
van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind – 1 januari 1999 tot 31 maart 2000**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen
uitgebracht door mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : mevrouw Patricia Ceysens.

Vaste leden :

mevrouw Sonja Becq, mevrouw Trees Merckx-Van Goey,
mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Ingrid van
Kessel ;

mevrouw Patricia Ceysens, mevrouw Claudine De
Schepper, de heren Jacques Devolder, Koen Helsen ;

mevrouw Niki De Gryze, mevrouw Marijke Dillen, de heer
Felix Strackx ;

de heren Guy Swennen, Jan Van Duppen ;

mevrouw Ria Van Den Heuvel ;

mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen.

Plaatsvervangers :

mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, mevrouw Veerle
Heeren, de heren Jan Laurys, Luc Martens ;

de heren Frans De Cock, Freddy Feytons, André Moreau,
Cis Schepens ;

de heren Wilfried Aers, Julien Librecht, mevrouw Marleen
Van den Eynde ;

de heren Patrick Hostekint, Chokri Mahasinne ;

mevrouw Ann De Martelaer ;

mevrouw Margriet Hermans.

INHOUD

Blz.

I. Toelichting door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	4
II. Bespreking	5

DAMES EN HEREN,

Op 30 november 2000 werd in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen van gedachten gewisseld met mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de jaarlijkse verslaggeving van de Vlaamse regering aan het Vlaams Parlement en de Kinderrechtencommissaris omtrent de implementatie van het VN-verdrag van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind.

Het rapport van de regering werd aan de commissieleden overgezonden.

I. Toelichting door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

Het decreet van 15 juli 1997 houdende instelling van het kindeffectrapport en de toetsing van het regeringsbeleid aan de naleving van de rechten van het kind (*B.S.* van 7 oktober 1997) verplicht de Vlaamse regering om jaarlijks voor 30 september verslag uit te brengen aan het Vlaams Parlement en de Kinderrechtencommissaris omtrent de implementatie van het VN-verdrag van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind. Op 29 september 2000 bracht de Vlaamse regering voor de tweede maal een jaarlijks verslag uit. Er werd getracht om de leesbaarheid van het verslag te vergroten ten aanzien van vorig jaar, rekening houdend met de opmerkingen die vorig jaar werden gemaakt door de commissieleden tijdens de bespreking (*Parl. St.* VI Parl. 1999-2000, nr. 219/1).

De Vlaamse regering heeft getracht om de bakens uit te zetten voor een inclusief kinderrechtenbeleid, dat uitgaat van het VN-verdrag van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind (infra het verdrag). In het jaarlijkse verslag wordt het kinderrechtenbeleid opgedeeld in het horizontale, coördinerende beleid, en het verticale beleid van de diverse bevoegdheidsdomeinen. De vier basisbeginselen van het verdrag worden gebruikt om de initiatieven van het verticale beleid te structureren. Deze beginselen zijn :

- het belang van het kind ;
- het non-discriminatiebeginsel ;
- het recht op leven, overleven en ontwikkeling van het kind ;
- het recht op participatie.

Deze structuur heeft als groot voordeel dat hij veel toegankelijker is dan de ingewikkelde structuur van de VN, die voor het eerste verslag werd gehanteerd.

De periode waarover wordt gerapporteerd, betreft niet alleen het kalenderjaar 1999, maar ook de maanden januari tot en met maart 2000. Het gaat bijgevolg niet om een jaarverslag, maar om een voortgangsrapport.

Het blijft nog zoeken naar een werkwijze om een leesbaar verslag op te stellen dat een goed beeld geeft van hetgeen jaarlijks concreet verandert in de positie van het kind in Vlaanderen. De volgende verslagen zullen dan ook verder evolueren. Een probleem voor de totstandkoming van dit verslag is dat het wordt opgesteld op basis van de teksten die de aanspreekpunten kinderrechten bij de verschillende departementen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap aanleveren. Voor een aantal 'minder betrokken' bevoegdheidsdomeinen is deze jaarlijkse verslaggeving niet vanzelfsprekend, omdat men er zich niet altijd van bewust is dat het beleid gevolgen kan hebben voor kinderen. Bovendien zijn de aanspreekpunten ambtenaren die voor hun opdracht inzake kinderrechten niet worden vrijgesteld van hun gewone taken. De verslagen van de verschillende aanspreekpunten werden dit jaar wel sterker samengevat en op elkaar afgestemd door de coördinator aanspreekpunten, wat de leesbaarheid zeker ten goede is gekomen.

Met betrekking tot het horizontaal beleid dient het volgende te worden benadrukt :

- in het regeerakkoord vormen de rechten van het kind een prioriteit voor de hele Vlaamse regering ;
- er is een coördinerend minister Kinderrechten die kinderen opneemt in een specifiek doelgroepenbeleid ;
- de kindeffectrapportage (infra KER) is een belangrijk instrument voor het horizontaal beleid.

Momenteel wordt werk gemaakt van een verdere implementatie van de KER-verplichting. Vorig jaar werd in deze commissie tijdens de begrotingsbespreking een amendement goedgekeurd waarin het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudies de opdracht kreeg om van het KER een hanteerbaar instrument te maken (*Parl. St.* VI. Parl. 1999-2000, 15 nr. 5-J). Het KER mag geen contraproductieve procedure worden die elke minister verplicht moet volgen wanneer hij een voorontwerp van decreet

indient. Het moet wel een dynamisch instrument worden dat doet nadenken over de effecten van het beleid voor kinderen. Het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudies heeft een theoretische literatuurstudie gemaakt over hetgeen momenteel rond kindeffectrapportage bestaat. Er werd een werkgroep opgericht waarin de aanspreekpunten kinderrechten en het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudies zijn betrokken. In het voorjaar 2001 moet deze werkgroep een concreet instrument, met name een beknopte handleiding, ter beschikking stellen van de Vlaamse regering. De bevoegdheden waarop de KER-verplichting van toepassing is, zullen niet zoals in het decreet van 15 juli 1997 is bepaald, jaarlijks in oktober worden uitgebreid. Wanneer de handleiding beschikbaar is, zullen alle bevoegdheidsdomeinen in één keer aan de KER-verplichting worden onderworpen.

Met betrekking tot het vertikale beleid werden heel wat nieuwe initiatieven genomen. Het verslag bevat 26 beleidsconclusies die werden geformuleerd op basis van de bijdragen van de verschillende administraties. Bedoeling is om in het volgende jaarverslag na te gaan wat hiervan werd gerealiseerd.

Volgens het decreet van 15 juli 1997 houdende instelling van het kindeffectrapport en de toetsing van het regeringsbeleid aan de naleving van de rechten van het kind (B.S. van 7 oktober 1997) moet de Vlaamse regering jaarlijks voor 30 september verslag uitbrengen aan het Vlaams Parlement en de Kinderrechtencommissaris over de implementatie van het verdrag. Dit verslag wordt besproken in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen. Volgens hetzelfde decreet moet de Vlaamse regering ook jaarlijks voor 31 maart een verslag indienen bij het Vlaams Parlement over de eerbiediging van de rechten van het kind in die landen of regio's waarmee de Vlaamse Gemeenschap een samenwerkingsakkoord heeft afgesloten. Dit verslag wordt besproken in de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden. Daarnaast moet de Kinderrechtencommissaris krachtens het decreet van 15 juli 1997 houdende oprichting van een Kinderrechtencommissariaat en instelling van het ambt van Kinderrechtencommissaris (B.S. van 7 oktober 1997) een jaarlijks verslag uitbrengen. Het decreet bepaalt dat dit verslag moet worden besproken in plenaire vergadering. Voor de toekomst zou het voor het coördinerend beleid zinvol kunnen zijn om de verschillende jaarverslagen over kinderrechten gezamenlijk te bespreken in een plenaire vergadering. Een dergelijke bespreking heeft een grotere uitstraling buiten het parlement, en krijgt ook aan-

dacht van meer leden van andere commissies. Hier toe zijn wel decretale wijzigingen nodig, onder meer om de data waarop de verslagen moeten worden ingediend en de periodes waarover gerapporteerd moet worden, op elkaar af te stemmen.

Het is belangrijk dat het jaarlijkse verslag van de regering wordt verspreid en dat de kinderrechten aandacht krijgen. Het geheel van de verslagen zou ook moeten kunnen worden vertaald in een toegankelijke versie voor kinderen, waarover met hen een gesprek kan worden aangegaan.

In de begroting 2001 worden voor het eerst specifiek middelen voor kinderrechten ingeschreven, met name 5 miljoen frank. Daarnaast zitten er ook middelen voor kinderrechten bij Kind en Gezin, waar een aandachtsambtenaar kinderrechten werkzaam is. Ook de 100 miljoen frank die wordt uitgetrokken voor de ontwikkeling van de integrale jeugdhulpverlening zal worden aangewend vanuit de invalshoek van de kinderrechten. Voorts vindt men middelen voor kinderrechten terug bij Gelijke Kansen. Al deze middelen zullen het horizontale beleid ten goede komen. Er zal ook een beroep worden gedaan op het middenveld en de Kinderrechtencoalitie.

In september 2001 vindt de VN-top kinderrechten plaats. Voor België mag één vertegenwoordiger het woord voeren. Als coördinerend minister Kinderrechten heeft de minister zich hiervoor kandidaat gesteld. Aangezien de VN-Kindertop plaatsvindt onder het Belgische voorzitterschap van de Europese Unie, kan Vlaanderen proberen om wat meer ruchtbaarheid te geven aan deze top, en een actieve rol spelen bij de ontwikkeling van een EU-initiatief inzake kinderrechten.

II. Bespreking

– Algemeen

Mevrouw Ria Van Den Heuvel wenst iedereen die betrokken was bij de totstandkoming van het verslag van de regering te feliciteren. Het verslag is zeer duidelijk verbeterd ten aanzien van vorig jaar. Ze vindt het belangrijk dat de Vlaamse volksvertegenwoordigers zien dat de decreten die zij goedkeuren, ook werkbare instrumenten zijn. Ook mevrouw Trees Merckx Van-Goey vindt dat het jaarverslag sterk is verbeterd ten aanzien van vorig jaar. De resultaten van het beleid vindt ze wel ontgoochelend.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel pleit ervoor dat de aanspreekpunten kinderrechten voldoende tijd en ruimte krijgen voor hun opdracht, en dat zij hiertoe de nodige vorming krijgen.

Spreker vindt het positief dat de suggestie van de Kinderrechtencommissaris werd gevolgd om het verticale beleid te structureren volgens de vier basisbeginsels uit het verdrag. Spreker is nagegaan welke bevoegdheidsdomeinen aandacht hadden voor welke basisbeginselen en moest vaststellen dat dit alsnog vooral de zachte sectoren zijn. Ze vindt het een uitdaging voor de volgende jaren om ook de harde sectoren bij de implementatie van het verdrag te betrekken.

Spreker leest in het verslag dat het een uitdaging moet zijn om alle kindgegevens te verzamelen en tot één geheel te brengen. Voor spreker moet dit een absolute prioriteit zijn. Ze stelt voor dat de coördinerende minister Kinderrechten de minister bevoegd voor Wetenschapsbeleid vraagt om de kindtoetsing, daar waar mogelijk, te laten opnemen in wetenschappelijke onderzoeken. Ook mevrouw Trees Merckx Van-Goey vindt accurate cijfergegevens essentieel. Ze mist deze in voorliggend verslag. Ze vindt dit onbegrijpelijk, gezien de grote evoluties inzake informatica.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey betreurt dat er dit jaar specifiek voor kinderrechten slechts 5 miljoen frank wordt uitgetrokken ; dit is een daling ten opzichte van vorig jaar. De minister antwoordt dat de middelen voor kinderrechten wel degelijk toenemen. Ruim bekeken zou men kunnen stellen dat tegenover de 9 miljoen frank die vorig jaar aan Child Focus werd toegekend, dit jaar een bedrag van 100 miljoen frank staat voor de ontwikkeling van de integrale jeugdhulpverlening vanuit het perspectief van de kinderrechten.

– Inspraak van jongeren en kindeffectrapportage

Mevrouw Ria Van Den Heuvel leest in de inleiding van het verslag dat er nog een lange weg moet worden afgelegd om de inspraakrechten van jongeren te garanderen. Ze vindt het positief dat deze vaststelling wordt gedaan. Op die manier kan dit worden meegenomen als een uitdaging voor de toekomst. Het inspraakrecht voor jongeren zou een basisvoorwaarde moeten zijn voor elke voorziening en organisatie die met jongeren werkt.

Spreker leest in het verslag dat het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudies een systeem aan het ontwikkelen is om de jongeren zelf over een aantal zaken te bevragen. Ze vindt dit positief, maar bena-

drukt dat beleidsmakers en beleidsondersteuners onmogelijk, telkens wanneer een ontwerp van decreet wordt opgesteld, een groot aantal jongeren hierover kunnen bevragen. Spreker vraagt dat er ook een methodiek wordt ontwikkeld waarmee het effect van ontwerpen van decreet op jongeren kan worden getoetst. Het verheugt haar dat er door de minister wordt gedacht aan de methodiek van de LEER (lokale emancipatie-effectrapportage).

Ook mevrouw Trees Merckx-Van Goey vraagt meer aandacht voor inspraak en participatie van jongeren. Ze wil haar medewerking verlenen aan initiatieven die deze inspraak vergroten. Spreker verwijst naar de bijlage bij het verslag van de regering, waarin een overzicht is opgenomen van de beleidsdoelstellingen uit de beleidsplannen van de comités voor bijzondere jeugdzorg. Van deze beleidsdoelstellingen wordt gezegd dat ze zich vertalen in concrete preventieprojecten. Spreker stelt dat ze helemaal geen beeld krijgt van de mate waarin kinderen en jongeren inspraak hebben in de ontwikkeling van deze projecten.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel is het met de minister eens dat er best eerst een goede methodiek wordt ontwikkeld vooraleer de kindeffectrapportage voor alle bevoegdheidsdomeinen wordt verplicht. Tegen wanneer mag men de resultaten verwachten van het onderzoek van het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudies rond kindeffectrapportage ?

Mevrouw Trees Merckx Van-Goey betreurt dat de kindeffectrapportage niet van de grond komt. Deze legislatuur heeft nog geen enkele minister een ontwerp van decreet ingediend waarbij een KER werd gevoegd. Spreker vindt voorts dat het decreet van 15 juli 1997 dringend moet worden aangepast om de KER-verplichting ook van toepassing te maken op voorstellen van decreet. Ze is het niet eens met mevrouw Ria Van Den Heuvel dat men met een KER-verplichting moet wachten tot er een goede methodiek voor handen is. Deze methodiek is niet nodig om het verdrag volwaardig te kunnen implementeren.

De minister antwoordt dat inzake kinderrechten twee zaken van essentieel belang zijn : de toetsing van het beleid aan de belangen van kinderen door middel van kindeffectrapportage en het vergroten van de participatie en inspraak van kinderen. Het zoeken naar methodieken om kinderen te laten participeren, is zeker zo belangrijk als het maken van kindeffectrapporten. Momenteel ontwikkelt het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudies een methodiek inzake participatie en inspraak van

kinderen. Er werd reeds een methodiek ontwikkeld om kinderen te bevragen over de buitenschoolse kinderopvang. In samenwerking met Kind en Gezin wordt gemeten hoe kinderen de kinderopvang in kinderdagverblijven en bij de onthaalouders ervaren. In het kader van de toegankelijke beleidsnota Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen 1999-2004 werd ook reeds aan kinderen gevraagd wat hun ervaringen zijn met gehandicapte kinderen op school, migranten, drugs, enz. Kinderen zullen ook nog worden bevraagd over de integrale jeugdhulpverlening.

De minister stelt dat het niet de bedoeling is de kindeffectrapportage opzij te schuiven tot het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudies haar onderzoek heeft beëindigd. Er werd een werkgroep opgericht voor de verdere implementatie van de KER-verplichting. De aanspreekpunten kinderrechten maken deel uit van deze werkgroep. Begin 2001 moet deze werkgroep een methodiek voor een hanteerbaar KER hebben ontwikkeld. Nadien zal de KER-verplichting worden uitgebreid.

– *Beleidsconclusies*

Mevrouw Ria Van Den Heuvel vraagt wat het statuut is van de beleidsconclusies.

Mevrouw Trees Merckx Van-Goey vindt de beleidsconclusies te vaag en te algemeen. Beleidsconclusies veronderstellen engagementen, hier gaat het echter vooral om intenties. Spreker stelt vast dat de beleidsconclusies niet werden overgenomen in de beleidsbrieven bij de begroting 2001, behalve door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking. Ook werden er geen middelen toegewezen voor de realisatie van de beleidsconclusies.

Spreker denkt dat het de kinderrechten ten goede zou komen indien vanaf volgend jaar elke minister zijn beleidsconclusies verwerkt in zijn beleidsbrief, en daarbij duidelijk maakt met welke middelen hij deze beleidsconclusies wil realiseren. Op deze manier kunnen de ministers bij de begrotingsbespreking door de Vlaamse volksvertegenwoordigers worden ondervraagd over hun beleid inzake kinderrechten. De Vlaamse volksvertegenwoordigers moeten ook de mogelijkheid hebben om de beleidsconclusies aan te passen. Het lijkt spreker aangewezen dat de coördinerende minister Kinderrechten het geheel van de beleidsconclusies samen met de minister bevoegd voor Begroting zou toelichten in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting. Na de begrotingsbesprekin-

gen in de verschillende commissies zouden de respectievelijke verslaggevers dan nog eens in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting een synthese kunnen brengen van de beleidsconclusies uit hun bevoegdheidsdomein en de financiële middelen die voor hun realisatie worden ingezet. Op deze manier wordt het hele parlement gevat door de jaarlijkse verslaggeving over de implementatie van het verdrag.

De minister antwoordt dat dit rapport door de Vlaamse regering wordt goedgekeurd. Een aantal beleidsconclusies zijn inderdaad vaag, een aantal zijn iets concreter. Soms blijven ze vaag omdat de ministers zich nog niet tot in de details kunnen engageren. Dit is ook nog maar het tweede jaarverslag. Er moet binnen de regering nog een draagvlak ontstaan. Belangrijk is dat er volgend jaar een vooruitgangrapport komt met betrekking tot de beleidsconclusies.

– *Recht op informatie en aangepaste hulpverlening*

Mevrouw Trees Meckx-Van Goey stelt dat in het KER-rapport het recht op informatie van jongeren wordt benadrukt. In Petto verzorgt de publicatie van de Jongerengids, die gratis wordt verspreid en informatie biedt over thema's waarmee jongeren regelmatig te maken hebben. De middelen voor deze publicatie moeten echter steeds opnieuw bij de verschillende departementen bij elkaar worden gesprokkeld. Spreker vraagt dat de Vlaamse regering dit initiatief structureel zou steunen in het kader van een degelijk jongereninformatiebeleid. Daarnaast zijn er nog tal van andere noodzakelijke initiatieven, zoals de kindertelefoon.

Het stoort mevrouw Trees Merckx-Van Goey dat vorig jaar in het Tijdschrift voor Jeugdrecht en Kinderrechten een artikel verscheen over de bespreking van het jaarverslag van de Vlaamse regering in deze commissie. Dat artikel was geschreven door de persoon die het jaarverslag heeft opgesteld onder verantwoordelijkheid van de minister. Spreker vraagt dat een onafhankelijke instantie, bijvoorbeeld de Kinderrechtencommissaris, verslag uitbrengt over de bespreking van het jaarverslag in deze commissie. De Kinderrechtencommissaris, mevrouw Ankie Vandekerckhove, deelt mee dat ze deel uitmaakt van de ruime redactie van het tijdschrift. Ze kan de kernredactie voorstellen dat een Vlaamse volksvertegenwoordiger een artikel over de bespreking in deze commissie schrijft. Mevrouw Patricia Ceysens, voorzitter, merkt op dat dit niet vanzelfsprekend is, aangezien het dan zou gaan om een commissieverslag, dat door de commissie moet

worden goedgekeurd. In eigen naam is iedereen wel vrij om artikels voor tijdschriften te schrijven.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey vindt in het verslag van de Vlaamse regering geen concrete verwezenlijkingen terug die tegemoetkomen aan de stelling dat kinderen en jongeren recht hebben op aangepaste hulpverlening. Deze stelling ligt aan de basis van de ontwikkelingen in de integrale jeugdzorg, maar specifieke doelgroepen zoals minderjarige psychiatrische patiënten, niet-begeleide buitenlandse minderjarigen en minderjarige drugverslaafden worden momenteel bij gebrek aan aangepaste opvang vaak oneigenlijk geplaatst in gemeenschapsinstellingen voor bijzondere jeugdzorg.

– *Behandeling van de verschillende jaarverslagen inzake kinderrechten*

Mevrouw Ria Van Den Heuvel vindt het begrijpelijk dat voorliggend verslag in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen wordt besproken, aangezien minister Vogels coördinerend minister Kinderrechten is. Niettemin vindt ze dat alle Vlaamse volksvertegenwoordigers zich door deze thematiek zouden moeten aangesproken voelen, en dat alle Vlaamse ministers zouden moeten kunnen worden ondervraagd over de initiatieven die zij inzake kinderrechten nemen. Spreker vraagt de commissievoorzitter of zij de voorzitter van het Vlaams Parlement wil vragen om het jaarlijkse verslag van de Vlaamse regering ook in de andere commissies te laten agenderen.

Mevrouw Patricia Ceysens, voorzitter, antwoordt dat het haar meer aangewezen lijkt om de bespreking van het verslag van de Vlaamse regering te koppelen aan de bespreking van het jaarverslag van de Kinderrechtencommissaris, en deze gezamenlijke bespreking te laten plaatsvinden in plenaire vergadering. Mevrouw Ria Van Den Heuvel vreest dat in de plenaire vergadering nagenoeg alleen de leden van de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen aan het debat zullen deelnemen. Mevrouw Patricia Ceysens, voorzitter, repliceert dat ze zal vragen om deze problematiek te laten agenderen op het Voorzittersoverleg.

Mevrouw Trees Merckx Van-Goey vindt de bespreking van het jaarlijkse verslag van de Vlaamse regering en de bespreking van het jaarverslag van de Kinderrechtencommissaris de ideale gelegenheid om de knelpunten in de belangenbehartiging van kinderen aan de Vlaamse volksvertegenwoordigers te melden. Beide verslagen moeten het overleg tussen het Vlaamse beleid en het Kinderrechtencom-

missariaat bevorderen, zodat vanuit een inclusieve benadering en vanuit één visie werk wordt gemaakt van de implementatie van kinderrechten. Het is een uitdaging om het verdrag een grotere bekendheid te geven bij het publiek, om het bewustzijn rond kinderrechten te vergroten en om een kindvriendelijk klimaat tot ontwikkeling te laten komen dat wordt ondersteund door sterke wetten en een krachtig beleid.

Spreker is voorstander van een gezamenlijke bespreking van het jaarlijks verslag van de Vlaamse regering over de implementatie van het kinderrechtenverdrag, het verslag van de Vlaamse regering over de eerbiediging van de kinderrechten in de landen waarmee de Vlaamse Gemeenschap samenwerkingsakkoorden heeft afgesloten en het jaarverslag van de Kinderrechtencommissaris, ook al zijn hiervoor decretale wijzigingen nodig. Spreker vindt het wel belangrijk dat men de eigen finaliteit van de verslagen blijft benadrukken. Spreker vindt ook dat de bespreking van de jaarverslagen de aandacht zou moeten kunnen krijgen van alle Vlaamse volksvertegenwoordigers, zodat ze geïnspireerd door de kinderrechten in hun respectievelijke bevoegdheidsdomeinen initiatieven kunnen nemen.

Spreker vindt dat het verslag van de Vlaamse regering over de eerbiediging van de kinderrechten in de landen waarmee de Vlaamse Gemeenschap een samenwerkingsakkoord heeft afgesloten, en de bespreking ervan in de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden te wensen overlieten. Spreker vraagt dat bij het afsluiten van samenwerkingsakkoorden beter wordt getoetst of de belangen van kinderen wel worden geëerbiedigd in de betrokken landen. De minister antwoordt dat er werd getracht om aan dit verslag nog een aantal zaken toe te voegen. Volgend jaar zal deze inspanning worden herhaald.

De verslaggever,

Simonne
JANSSENS-VANOPPEN

De voorzitter,

Patricia
CEYSENS